

J. Oskar Andersen: Blandt de Argumenter, som den højtærede Undervisningsminister anvendte for at anbefale Støtte til Det kongelige Teater, var ogsaa dette, at Statens Udgifter til Kirken var 60 Gange saa store som Udgiften til Teatret. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Kirkeministeriets Budget, som vi har behandlet her ved tredje Behandling, lyder paa 2 400 000 Kr. Vi kan ikke have dette, at man fra Regeringens Side paastaar, at det Gods, som er henlagt til Kirken, er at betragte som Statsejendom. Det er et omstridt Spørgsmaal, det ved den højtærede Minister meget godt, og man kan altsaa ikke argumentere ud fra den Opfattelse, som Ministeren har gjort, at al denne Kirkeejendom er Statens Ejendom, og altsaa dermed sige, at Staten støtter Kirken. Jeg vil gerne have dette Moment draget bort fra denne Behandling. I øvrigt er jeg jo en varm Tilhænger af Det kongelige Teaters Bevarelse, men jeg mener ikke, det skal støttes ved den Slags Argumenter.

Undervisningsministeren (Borghjerg):

Det var ikke til det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, jeg henvendte min Bemærkning, det var til det ærede Medlem Hr. Gregersen og hans Parti. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen og jeg har begge den Ære at sidde i det kirkepolitiske Udvalg, og vi har dér haft og har fremdeles rig Lejlighed til at udveksle Anskuelser, det har vi ogsaa gjort om dette Punkt, og jeg skal slet ikke her optage en kirkepolitisk Debat, ellers kunde jeg anføre, hvad J. C. Christensen og andre gode konservative Mænd mener om, om Kirkegodset er Stats-ejendom eller ikke. Men det var altsaa Retsforbundet, jeg nævnte; og jeg sagde ikke: Staten; jeg sagde, at den danske Statskirke koster det danske *Samfund* aarlig 60 Gange saa meget som Stats-teatret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Den højtærede Undervisningsminister har her ført Spareudvalget frem og nævnt, at Spareudvalget ikke har stillet noget Ændringsforslag om, at Det kongelige Teaters Tilskud skulde bortfalde. Da vi i Spareudvalget behandlede Det kongelige Teater — det var i Februar Maaned —, blev det oplyst for os, at der vilde komme et Kommissionsforslag, og det var da ret naturligt, at vi ikke stillede noget Forslag, før vi saa dette Kommissionsforslag.

Det er imidlertid ikke kommet; det er ikke vor Skyld, det er ikke Spareudvalgets Skyld. Spareudvalget stiller heller ikke Ændringsforslag til Socialloven eller Lønningsloven, fordi vi ogsaa dér har nye Love, hvis Virkning man først skulde se. Men jeg vil gerne gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at Spareudvalgets Arbejde er ikke endt — forudsat at Socialdemokraterne da vil fortsætte. Vi er fra Venstres Side parate til at gaa ind i dette Arbejde og har netop gjort opmærksom paa, at der ligger store Opgaver, som Spareudvalget ikke har beskæftiget sig med endnu, og at det kun er en foreløbig Betænkning eller Meddelelse, der er givet.

Den højtærede Minister forsvarede selvfølgelig sit Ministerium, Det kongelige Teater og sin Handlemaade. Denne Handlemaade er nu ikke nem at forsvare, højtærede Minister, thi man kan ikke Aar efter Aar holde Rigsdagen hen, saaledes som den højtærede Minister har gjort. Naar den højtærede Minister nu siger, at det er Venstres Forslag fra 1903 og 1911, og at vi derfor skal tale saa sagte derom, vil jeg gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at den højtærede Minister selv har gennemført et Forslag i 1930, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister kan huske, hvad der staar i dette Forslags § 18. Der staar nemlig, at Ministeren forpligter sig til snarest muligt at komme med et Forslag, hvorefter Det kongelige Teaters Forhold bliver ordnet ved Lov. (*Undervisningsministeren:* Det staar der aldeles ikke). Der staar „snarest muligt“; altsaa, hvis ikke den Opstilling, Ministeren dér har sat op, kan holde, saa er Ministeren forpligtet til snarest at komme med en Ordning og faa den vedtaget i Rigsdagen. Dette „snarest“ har Ministeren nu siddet paa siden 1930. Jeg ved ikke, hvor meget han regner til „snarest“, men han har altsaa siden 1930 siddet dette overhørig, og nu vil Ministeren igen i Aar have Rigsdagen bundet til at give ikke alene 750 000 Kr., men 400 000 Kr. ekstra til Det kongelige Teater.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Jeg skal kun gøre den Tilføjelse til det, jeg sagde før, at man heller ikke kan bruge det Udtryk, at Statskirken koster *Samfundet* dette Beløb. Ministeren maa utvivlsomt, som et Par Medlemmer bemærkede til mig, tænke paa Kirkeskatten, men Kirkeskatten betaales udelukkende af Medlemmerne af Folkekirken.